

BERTA ZSOLT
Szomjas Szűz

PARENTAL
ADVISORY
EXPLICIT LYRICS

TÉNA

HUNNIA RECORDS

AKIK MUZSIKÁLTAK

01. Berta Zsolt-Ferenczi György
02. Berta Zsolt-Ferenczi György
03. Berta Zsolt-Ferenczi György
04. Berta Zsolt
05. Berta Zsolt-Vető Péter-Varga Gábor
06. Berta Zsolt-Vető Péter
07. Berta Zsolt-Ferenczi György
08. Berta Zsolt
09. Berta Zsolt-Vető Péter
10. Berta Zsolt-Vető Péter
11. Berta Zsolt-Ferenczi György
12. Berta Zsolt-Ferenczi György Varga Gábor
13. Berta Zsolt-Ferenczi György
14. Berta Zsolt-Ferenczi György

AKIK ÍRTÁK

Itt tartunk újra: szöveg **Berta Zsolt**, zene **Bornemissza Ádám**
Az összes többinek **Berta Zsolt** a szerzője.

BASZKI

*Add a slusszkulcsot a pincérlánynak... úgy, ni
Most már rendelhetsz valamit, kezdjünk el berúgni!
Hazajutunk, úgyis hazajutunk valahogy
Stoppal, taxival, vagy ha nem, hát gyalog*

*De addig még van néhány jó óránk
Ezt azt inget magunkra vesszük, és öcsém... pont jó ránk!
Megmarkoljuk a korsó fülét
És röhögünk egymás viccén... hehe, ezt a hülyét!*

**Itt a kocsmában, a sarokba bújva
A régi, tiszta időközön merengünk újra
Mikor még bátran a nők szemébe néztünk
És ők se a pénzünk akarták, csak a mézünk**

**Hát pergett a méz, született néhány gyerek
Azokat pénz nélkül felnevelni nem lehet
Há' eladtuk a gitárt meg a dobót
És melózni jártunk, ahogy apánk is szokott**

Aztán nem láttuk egymást jó néhány évig
Már nem is emlékszem, hogy csináltuk végig
De most itt vagyunk a kocsmában együtt újra
Egy asztal fölött részegen összeborulva

Csak hazamenni, hej, csak azt ne kelljen!
Könyörgöm, maradjunk még, és mindenki énekeljen!
Testvérem, mondd ki, amit otthon nem mondhatsz ki!
Ó, ha én újrakezdehetném... baszki!

De nézd csak azt a fickót ott a pultnál!
Tiszta röhej, úgy áll ott, mint Hannibál a kapuknál
A gerince egyenes, s nézd csak a szemét!
Ez tuti, hogy nőtlen... várj csak, tudom is a nevét!

Zolinak hívják, és nyilván sosem volt nős
Ezért hiszi, hogy olyan marha nagy hős
De várj csak, mindjárt szájba vágom!
Meglátjuk, mekkora hős vagy, barátom!

Csak hazamenni, hej, csak azt ne kelljen!
Könyörgöm, maradjunk még, és mindenki énekeljen!
Testvérem, mondd ki, amit otthon nem mondhatsz ki!
Ó, ha én újrakezdehetném... baszki!

Ugyan, hagyd már! Én ismerem a Zolit
A múltkor, mer késett, lefejelte a trolit
Igenis, nagy hős, ha tudni akarod
Azt ajánlom, a Zolitól óvakodj

*Egyszer az Izabellán kilencen végigrúgták
De ő újra és újra felállt, míg végül elunták
Ő aztán nem fél a feleségétől
Ha kell, szimultán tigrist, krokodilt és medvét öl*

Ugyan már, hisz nem is látszik olyan keménynek
Há nehogy má aszidd, hogy én a Zolitól félek
De inkább hagyjuk! Na, miről is beszéltem?
Jó'van má', nem bántom Zolit, megígérem!

Csak hazamenni, hej, csak azt ne kelljen!
Könyörgöm, maradjunk még, és mindenki énekeljen!
Testvérem, mondd ki, amit otthon nem mondhatsz ki!
Ó, ha én újrakezdehetném... baszki!

Na, ezt még igyuk meg, aztán kérjük a számlát!
Hazajutunk valahogy... az istenfáját!
Itt a részem... a többi a pincérlányé
De egyszer még énekeljük el! Egy, két há, né...

Csak hazamenni, hej, csak azt ne kelljen!
Könyörgöm, maradjunk még, és mindenki énekeljen!
Testvérem, mondd ki, amit otthon nem mondhatsz ki!
Ó, ha én újrakezdehetném... baszki!

KÉRDEZTEM A NEVÉT

Kérdeztem a nevét, de nem válaszolt
Elvette a pénzt, aztán lassan átkarolt
s mire végzett, gyenge voltam, az arcom égett
Volt rá elég pénzem,
a nevét nem tudom mégsem

Kérdeztem a nevét, de nem válaszolt
Széthúzta a függönyt, s ahogy áthajolt az ágyon,
Tudtam, újra megkívánom
Volt rá elég pénzem,
a nevét nem tudom mégsem

Nem kérdeztem többet, hívtam egy taxit,
Kifizettem a lányt, ahogy ő mondta, három simát és egy szaxit
Aztán letipliztem onnan, vissza se néztem
Az arcom égett és tudtam, nem kaptam meg egészen
Hiába volt rá elég pénzem
a nevét nem tudom mégsem

ALIG EGY PORSZEM

Nekem nem kell sír, csak tegyetek rá a tűzre!
És hagyjátok, hogy poromat a szél elűzze
Hadd szálljon kormos pernyém tán épp feléd
Ha egy porszem belőlem rádragad, az nekem épp elég

Nekem nem kell fejfa, csak szórjatok szét a légbe!
Hamar igyatok valamit és menjetek haza végre!
Nem kell, hogy kijárj egy sírhoz, édes
Nem kell virág, gyertya se kell, se mécses

Nekem nem kell pap, csak szavaljatok el egy verset!
Sose gyóntam, s már nem változik a helyzet
Szóval pap se kell, ne vigyetek a sírba
Nem spanom Isten, de nem is vagyunk fasírtba'

Nem kell sírhely, nem kell fejfa
Virág se kell, se pap, se gyertya
Ami jó volt bennem, azt tegyétek el
Alig egy porszem, a többi enyésszen el

Hadd lássam, míg lehet, az eget, s a napot
Hátha mégis van odaát, s nem is leszek halott
Hadd repüljek a föld körül, míg a talaj
El nem nyel, s leszek hagyma, retek és paraj

Ne csináljátok, nem kell sír, ahol nyugszom!
Ne temesd mellém a kutyám, a kardom, a fukszom
Mondom, nem kell sír, és az se kell, hogy sírjátok
Csak egy porszemet vigyetek magatokkal, ha bírtatok!

Nem kell sírhely, nem kell fejfa
Virág se kell, se pap, se gyertya
Ami jó volt bennem, azt tegyétek el,
Alig egy porszem, a többi enyésszen el

HAZUDJ, HA KELL!

Sercen és fellobban, tenyerem védi, egy arc hozzáhajol
Pislogó fényében látszik egy felrepedt száj és egy véres orr
Köszönöm, barátom, szól és a szemembe néz
Szavakat fúj ki a füsttel: Nincs semmi vész!

Kilencen jöttek rám, nagydarab fickók, de hidd el, nem jártak jól
Az arcomat nézed? Ugyan, ez csak egy karcolás, semmi komoly
De láttad volna őket, az ám, haver!
De elég a szóból, nem nagy ügy, felejtjük el!

Bárhogy is, élni muszáj
Hazug „szavakban fürdik a száj”
Ha százszor elgázolnak, akkor is... kelj fel és járj!

Sercen és lobban egy sötét kapualjban, fényében látszik egy nő
Rövid kis szoknyában, apró kis kabátban várja, hogy jöjjön vevő
Köszönöm, barátom!, szól és az ölemhez nyúl
Ha meggondolnád, én itt leszek, ha esik, ha fúj

Az arcomat nézed? Hidd el, barátom, nem volt mindig ilyen
Azelőtt sohasem ütött meg, szép voltam, fiatal... persze, ki nem?
De ne nézz már így, hisz nem is ismered!
Hirtelen eljár a keze, de attól még szeret

Bárhogy is, élni muszáj
Hazug „szavakban fürdik a száj”
Ha százszor elgázolnak, akkor is... kelj fel és járj!

Sercen és lobban és kialszik, amint egy könnycsepp éppen ráhull
Köszönöm, barátom!, szól és elfordul, ahogy a szeméhez nyúl
Másikat gyújtok, az meg a körmömre ég
A hátának felelem: ugyan, semmiség!

Körömszakadtáig hazudj, ha kell!
Neked is jár egy tánc valakivel
Hazudj ha kell, hazudj magadnak,
Ha így érzed magad győztesnek, szabadnak

Bárhogy is, élni muszáj
Hazug „szavakban fürdik a száj”
Ha százszor elgázolnak, akkor is... kelj fel és járj!

A VILLAMOS MEGY TOVÁBB...

Tavaly halt meg az öreg. Kenyérért ment a boltba
Vétlen volt a halálában az a hat éves Opel-Ascona
Hiába várta a Mama aznap délután
János helyett egy rendőr jött, és az is csak hét után

Elképzelem a csendet, amit maga után hagyott
Elképzelem, ahogy Irénke néni csak magának főzi a babot
Elképzelem a félhomályt, a kopott bútorok szagát
Néma minden, csak a vén vekker ismétli önmagát

Csak egy baleset, csak egy halál
Csak egy öregember, aki végre nyugalmat talál
Csak egy történet a téren
Megakad a szemem a véren
Csak egy szeplő a város arcán
Megáll a forgalom, aztán
becsukódnak az ajtók, a villamos megy tovább...

A forgalmi lámpán vérpötty. A trolibusz alvadt vérhasáb.
A jegyellenőr karszalagja átvérzett kötés. A tűzcsap vérrög.
A ház falán gigantikus vérfolt terpeszkedik,
rajta fehér betűkkel az áll: Taste the feeling!

Csak egy baleset, csak egy halál...

TŰZ, VÍZ, EMBER

Pakolj össze, édes! Áttörte a víz a gátat
Kapkodj össze annyit, amennyit elbír a hátad
Ha menekülni kell, csak annyit vigyél, amennyivel
Futni tudsz, ha majd sarkadban ott a víz

Pakolj össze, édes, a túloldalon már ég az erdő
Ez a riadó most éles, nem gyakorlatot fújt a Teremtő
Ha menekülni kell, csak annyit vigyél, amennyivel
Majd futni tudsz, ha sarkadban ott a tűz

Ragadj fegyvert, édes, szaladjunk a barikádra!
Ez a horda ellenséges, szükség lesz minden barátira
Ma verekedni fogsz és majd menekül a gonosz
S mi a sarkában tűz és víz leszünk

Hát öleljük meg egymást, aztán fegyvert a kézbe!
Ha mind egy szálra itt veszünk, akkor is megérte
Hát öleljük meg egymást, aztán fegyvert a kézbe!
Ember elől nem futhatsz meg. Vésd az észbe!

VÉRDÍJ

Csak reggel mondta meg, hogy ki is a férje
A szemembe nevetett és egy bazi nagy fekete autó jött érte
Elkaptak a gorillák és mire magamhoz tértem,
Velem szemben a város hercege, én meg megkötözve, térdem
Elővett egy pisztolyt, a képembe tolta
Azt hitte, hogy félek, de én elküldtem a pokolba

A gyémántgyűrűje feltépte a számat,
Ahogy az arcomba vágott, az orrom tört és a szemem is könnybe lábadt
Vért köptem, és közben hallottam, hozzám beszél
„A feleségemnek sajnós az a heppje, hogy hullákkal kefél”
Felálltam a földről, remegett a térdem,
Nála volt a pisztoly, valahogy mégis elértem

Ott térdelt előttem a város hercege
Az orra vérzett, az én kezemben volt a stukkere
Felemelte a kezét, a szemembe nézett
„Ne ölj meg engem!”, mondta és kinyitotta a széfet
Elkövettem egy nagy hibát, életben hagytam
És elhoztam a pénzt is, már úgymint nyakig ültem a szarban

Vérdíj egy férfi fején
Van, aki megijedne, de nem én!

Letipliztem onnan, teletankoltam a verdát
(Hallgass rám, ha nem muszáj, a város hercegét soha ne verd át!)
A nyomomban kopókkal folyton menekülnöm kellett
És elfogyott a pénz is, már benzinre se tellett
Egy pincérlánnyal egy motelben lapítottam éppen
Senki se ismert, mégis megtaláltak... nem értem

Én aztán nem rezeltem be, elhátráltam a falig
Nekivettem a hátam és számoltam a töltényt hatig
Akkor tudtam, van még kilenc a tizenöt lövetőmben
Tizen voltak a gazfickók, de ne hidd, hogy elmenekültem
Csak úgy süvítettek a golyók, de én álltam a sarat
Minden egyes lövéssel egy fickó a földön maradt

A végén ott maradt velem szemben állva
Egy fejevadász, kinek nem maradt már töltényem a tárba'
Felemelte a puskát, a szemembe nézett,
És így szólt: „Ez csak üzlet, én amúgy tisztellek téged.”
Azt hitte, már győzött, sanda mosoly ült a száján
De ráfagyott, ahogy a bicskám hegye rést ütött a máján

Vérdíj egy férfi fején
Van, aki megijedne, de nem én!

Mexikó felé, Baranyán át délnek
Téptem, de már tudtam, előbb-utóbb úgys utolérnek
Lehúzódtam az útról, beletapostam a fékbe
Kiszálltam, s mint Joe a dalba', felnéztem az égre
A zsebembe nyúltam, megszámloltam a pénzem
Beültem egy csehóba, kávét, s a telefont kértem

Rágyújtottam és feltárcsáztam a herceget magát
Bedobtam a wurlitzerbe a Halál Dalá-t
Megittam a kávé, kifizettem a számlát
Az ajtóhoz léptem és megfordítottam a nyitva táblát
Felemeltem a kagylót, és csak annyit mondtam
A vérdíjjal együtt a Szomjas Szűzben várlak, indulj nyomban!

Kilenc után az ajtó nyikorogni kezdett
Talán itt a vég, gondoltam, ami csak egy újabb kezdet
Mindkét kezemben stukker. Mindkettő teli tárral.
De csak te léptél be az ajtón a kezedben gitárral
Biccentettél felém, a pulthoz léptél
Köszöntél a főnöknek és estére munkát kértél

Nem bíztam meg benned, gyanús volt a gitárod
Én is láttam a filmet, na, mi is a címe? Azt, a Desperado-t.
A főnök szólt: „Ma zárva vagyunk” és felém intett szemével
Én bólintottam, „Ja, ma hadilábon állunk a zenével.”
Mégis elővetted a kotrót, én megmarkoltam a fegyvert
Te megköszöriülted a torkod és eljátszottad a Love me tender-t.

És akkor belépett az ajtón a város hercege
Most eldől végre, hogy melyikünk lesz a másik végzete
Bal kezében a táska, jobbában fegyver
A mozdulatlan légben halkan rezeg a Love me tender
Kivártuk a végét és a legutolsó hangra
Tüzeltünk, s míg golyó volt a tárban, nem hagytuk abba

Lassan oszlott a füst, egy neon halkan sercegett
Nem mozdultam, csak néztem a földön fekvő herceget
Aztán meghívtalak egy italra és egy tál levesre
S a gitároddal együtt kibéreltelek erre az estre
Kértelek, hogy játssz, és rendeltem egy dalt is
És hogy miről szóljon... nos, most elmondtam azt is.

Vérdíj egy férfi fején
Van, aki megijedne, de nem én!
Vérdíj egy férfi fején
Mindig legutoljára hal meg a remény

A KUTYÁM

A kutyámnak nincsenek kérdései,
Így aztán nem is vár választ
Sose merülnek fel kétségei,
És feltételeket se támaszt
Akkor is vár, ha nem mondtam, hogy jövök,
És akkor is, ha mondtam, hogy nem
S ha nem jövök, mikor mondtam, hogy jövök,
Akkor se szól egy árva szót sem,
Csak az utcára utánam kibámul
Elképzelem... és én érzem magam kutyául

ISTEN UJJA

Isten a hetedik napon megpihent
Komoly meló vala, de megérte, annyi szent
Micsoda világot rittyente az Úr
Smaragd földek körül a víz azúr

Halleluja, halleluja...

Lebeg a startgomb fölött Isten ujja

Napos nappalok, holdas éjszakák
Magzó füvek és gyümölcsöző fák
A földön, a vízben, a légben sokféle állat
A parancs szerint üriték a tárat

Halleluja, halleluja...

Már csak pásztort keres a nyájhoz Isten ujja

Hát úgy határoza, klónozá magát,
Hogy ne legyen gazdátlan az új világ
Hogy legyen, ki lássa, mit vitt végbe Ő
Hogy megdicsértessék: milyen menő!

Halleluja, halleluja...

Legyen a Földön az Ember az Isten ujjja!

És itt követé el a végzetes hibát,
Teremté azt a barmot és azt a libát
Akik újabb barmot és libát nemzenek
És úgy hívják magukat: emberek

Halleluja, halleluja...

Az Édenből kifelé mutat Isten ujjja

És szaporodának szerte a világban
Ami szerintük messze nem hibátlan
Emlegeték eképp is, aképp is Istent,
S vállalva döntének romba mindent

Halleluja, halleluja!

Ökölbe szorul mind az Isten ujjja
Végül bemutat az égből Isten középső ujjja
Remeg a piros gomb fölött Isten ujjja
Nem lesz még egy esély újra és újra és újra...
Halleluja, halleluja!

ITT TARTUNK ÚJRA

Lássuk be, nem lett semmi se mindabból, amit ti ígértetek
S lássuk be, hiába ígértük, nem tettünk semmit se mi értetek
És aztán dühödten egymásnak fejéhez vágtuk a miérteket
És most már örömmel ontánátok vérünk és mi a tiéteket

Hát itt tartunk újra, hogy tétje van annak, hogy mit mondunk és kinek
Vissza ne hallja, mert nem lehet tudni, hogy mit szól majd az, aki fizet

Eszmék és izmusok szabdalják sokfelé itt ezt a kies hazát
Programok, projektek, pártok döntik el, ki ellenség és ki barát
S persze a pénz, az mindig és mindenhol terjeszti saját tanát
S tanítvány akad bőven, ki a mesterért megenné saját szarát

Hát itt tartunk újra, hogy tétje van annak, hogy mit mondunk és kinek
Vissza ne hallja, mert nem lehet tudni, hogy mit szól majd az, aki fizet

Kendőt a szemre és lakat a szájra, ne kérdezz, ne tiltakozz
Honnan van, tapad-e szenny hozzá, ne firtasd, a postás pénzt, ha hoz
Vágd zsebre, légy hálás, azt mondd, és azt tedd, amit a pénztár diktál
Felejsd el, mikor még szegényen, szabadon szájalni, lázadni bírtál!

Hát itt tartunk újra, hogy tétje van annak, hogy mit mondunk és kinek
Vissza ne hallja, mert nem lehet tudni, hogy mit szól majd az, aki fizet

ÁT IDE ODAÁTRÓL

Adjon Isten, kedves Béla! Szabad-e ez a szék?
Az én nevem Zsolt. És igen, tudom a nevét...
A lányától... tőle jövök éppen, igen, ő az... Téna
Említette, hogy itt találom, s hogy maga az apja, a Béla

Nem, nem üzent semmit... vagyis hát... nem is szóltam, hogy jövök
Hogy mondhattam volna meg, hogy agyamba golyót lövök
De most, hogy mondja, talán éppen azért beszélt magáról,
Mert magához nem szólhatott át ide odaátról

Hát nekem mondta el, mennyire szerette, s hogy hiányzik
Hogy imádta, ahogy főz, ahogy versel és gitáron játszik
Hogy nem vetette meg a piát és szerette a nőket
S hogy bizony, a szíve vitte el, ezért hagyta ott őket

Hát tölts egy kortyot, Bélám! Hogy tegezlek, ugye nem baj?
Ne csodálkozzon az, aki ilyen fiatalon meghal
Tölts egy kortyot, emeljük poharunk arra a lányra,
Akit te elhagytál, én elvesztettem... egyik se az ő hibája

Mesélt rólad és hogy az anyját gyakran magára hagytad
Pedig imádtad őt, de azt, ami voltál, meg nem tagadhattad
Hogy mennyire szerettél élni. Hogy rossz volt, de forrt a véred
És hogy sajnálja, hogy a kölykei nem ismerhetnek téged

Ó, igen, öreg vagy Béla, unokáid vannak
Egy fiú, egy lány, az anyjuk elvált és ők vele laknak
Nyugodt lehetsz, eltartja őket és felkészíti az útra,
Nem, nem lett újságíró, és nem is lett kurva

Ó nem, az enyém se lett, elbénáztam a dolgot,
Pedig a szívemet tűztem fel csalinak, és ő bekapta a horgot
Ó, igen, nagyon szép, s nekem mindennél jobban kellett
De hülye voltam és gyenge, nem bírtam el a terhet

Nem vigyáztam rá eléggé, te meg nem vigyáztál magadra
Magára hagytuk mindketten, pedig számított ránk a bajba'
És most itt ülünk egy üveg piával, szétlőtt szívvel és fejjel
Soha többé nem mondhatjuk neki, hogy „mennem kell”

De álljunk csak meg egy szóra, hiszen ő is ideér egyszer
Nem érti majd, mért nem a pokolba került két ilyen gengszter
Na, akkor majd – de akkor se tőled – visszakérem a kezét
Ha férjhez megy, hát lenyelem a békát, és nem kérem, csak a felét

ÉLJEN AZ ÉLET

Ballag az idő, ballagunk utána
Talán elvezet minket a mindentudásba
Na és ha mégsem, én azt se bánom
Az örökkévalóság nem az én világom

Nem lehet kivétel az alól az élet
Hogy a dolgok attól szépek, hogy véget érnek
Na és ha mégsem, én azt se bánom
Legfeljebb az örökkévalóságot is kipróbálom

Én azt mondom, éljünk! Éljen, éljen az élet!
Én a halál torkából is kiölellek téged
És ha egyszer mégis
meghálnál és én is
Legyünk példaképek
Az élők csettintve mondják: na, ezek aztán éltek!

Na, de most komolyan, ha vége lesz a nyárnak
Tél lesz és majd cudar hideg idők járnak
De mi tudni fogjuk, hogy majd újra nyár lesz
Ez erőt, reményt ad, melegít, mint a pálesz

Na de azt, hogy nyár jön, már megtapasztalhattuk,
De hogy a halál után mi lesz, azt nem tudhatjuk
Lehet, hogy minden, lehet, hogy semmi,
De ha víz alá nyomnak, érdemes előtte nagy levegőt venni

Hát én azt mondom, éljünk! Éljen, éljen az élet!
Én a halál torkából is kiölellek téged
És ha egyszer mégis
meghálnál és én is,
Legyünk példaképek,
Az élők csettintve mondják: na, ezek aztán éltek!

Egy közös álláspontot alakítsunk ki végre
Most még tökmindegy, hogy a földbe jutunk vagy az égbe
Ezt a kérdést hagyjuk meg a halálunk napjának
Ott majd eldől, a fénybe indulunk vagy oszlásnak

Na és az is közömbös, hogy Isten vagy Allah
Vagy Buddha teríti ki testünk a boncasztalra
S ha a te Istened – uram bocsá – ateista
Akkor esélyes, hogy neked túlvilág nyista

HÉ, ÖRDÖG!

Hagyd meg a házat, hagyd meg az autót,
Hé, Ördög, inkább vidd el a bankot!
Hagyd meg a termést, hagyd meg a marhát
Hé, Ördög, inkább vidd el a bankárt!

Hagyd meg a munkát, hagyd meg a hasznot
Hé, ördög, inkább vidd el a hivatalt, vidd a behajtót
Hagyd meg a békét, hagyd a szabadságot
Hé, ördög, inkább vigyél el néhány pártot!

Hé, Ördög, ide hallgass...

Hagyd meg a bort, hagyd meg a sültet,
Hé, ördög, inkább vidd el a söpredékünket!
Hagyd meg hazánkat, hagyd meg a népünk,
Inkább vidd el minden ellenségünk

Hagyd meg a zenét, hagyd meg a táncot,
Hé, ördög, inkább vigyél el minden láncot!
De hagyd meg a kutyát, ő őrzi a házat,
Vidd el inkább a tolvajt, ő jól el lesz nálad

Hé, Ördög, ide hallgass...

Hagyd meg a jót, hagyd meg a szépet,
Hé, ördög, vidd el a kormányt, vidd el az ellenzéket!
És vidd el a sleppet, és vidd el a sajtót,
Hé, ördög, a pokolba velük és jól zárd rájuk az ajtót!

Hagyd meg az asszonyt, hagyd meg a csókját,
Inkább vidd el az asszony minden gondját!
És hagyd meg a kölyköt, ő a legfőbb kincsem,
Hé, ördög, helyettük inkább engem vigyél el innen!
Hé, ördög, ide hallgass...

VAGY AZ ISTEN VAGY AZ Ő SZERELME

Vagy az Isten, vagy az Ember, de segítsen!
Egyiktől se kértem semmit se ingyen
A napszámmért kikérem a béremet,
Boldogságot, nem csak a pusztá életet.

Vagy az Isten, vagy az Ember, de fizessen!
Adjon úgy is, ha nem adja szívesen!
Ne várjanak, ma adjanak, ne holnap!
Mert napról napra egyre többet ellopnak

Vagy az Isten, vagy az Isten szerelme
Adja ki a jussomat a kezembe!
Cinkosok ők, kiforgatják a zsebem
Majd boldogtalanul hunyom le a szemem

Vagy az Isten, vagy az Ember, de oldja meg!
A sok rosszhoz jót is adjon, bassza meg!
De most már aztán tényleg ne halogassák,
Nincs sok időm, ami jár, azt kiadják!

BERTA ZSOLT – Szomjas Szűz

01. Baszki	04:48
02. Kérdeztem a nevét	02:56
03. Alig egy porszem	04:12
04. Hazudj, ha kell	04:46
05. A villamos megy tovább	02:56
06. Tűz, víz, ember	03:16
07. Vérdíj	05:52
08. A kutyám	00:36
09. Isten ujja	05:18
10. Itt tartunk újra	04:26
11. Át ide odaátról	04:54
12. Éljen az élet	05:14
13. Hé, ördög!	04:48
14. Vagy az Isten, vagy az Ő Szerelme	03:15
Teljes hossz:	57:27

Felvétel: Józsefvárosi Galéria, Budapest, 2019

A felvételt készítette: Berta Zsolt

A felvételt keverte: Hunka Róbert Zoltán

Producer: Berta Zsolt, Hunka Róbert Zoltán

©2022 Hunnia Records & Film Production

www.hunniarecords.com

HRES1917

HUNNIA RECORDS